Απλά μαθήματα ευημερίας από τον Ρέηγκαν, την Θάτσερ και τον Τενγκ Ξ...

Άγης Βερούτης

Του Άγη Βερούτη

Αμέσως μετά την τραυματική θητεία του Κάρτερ στην Αμερική, όπου η ανεργία και ο πληθωρισμός εκτοξεύτηκαν σε διψήφια ποσοστά, οι Αμερικανοί ψήφισαν έναν πρώην μέτριο ηθοποιό και εξαιρετικό κυβερνήτη της Καλιφόρνιας, τον Ρόναλντ Ρέηγκαν, για να τους ξελασπώσει.

Τα αμερικανικά προϊόντα θεωρούνταν δεύτερα στις διεθνείς αγορές συγκριτικά με τα γιαπωνέζικα που είχαν προχωρήσει στην αναδιοργάνωση της βαριάς βιομηχανίας τους. Η Αμερική κούτσαινε και έβηχε αίμα, ενώ το δημόσιο μάστιζε η αργομισθία και η ταλαιπωρία των πολιτών.

Ο Ρέηγκαν υποσχέθηκε κάτι πολύ απλό: λιγότερο κράτος, λιγότερους φόρους και απελευθέρωση των μονοπωλίων.

Δεν χρειαζόταν κάποιος να είναι ιδιαίτερα έξυπνος για να κόψει περισσευούμενα κομμάτια του κράτους που κατέστρεφαν με την ύπαρξη τους θέσεις εργασίας. Χρειαζόταν όμως να είναι ιδιαίτερα θαρραλέος!

Αυτό για να συγκρουστεί με τα οργανωμένα και διεφθαρμένα συμφέροντα που θρέφονταν από τους φόρους της κοινωνίας και τα προνομιακά καθεστώτα των τοπικών ή ομοσπονδιακών μονοπωλίων.

Ο Ρέηγκαν έμεινε στην ιστορία για το re-engineering του αμερικανικού ομοσπονδιακού κράτους, και την ανάκαμψη της χώρας του από τον κατήφορο.

Τα χρόνια εκείνα βρισκόμουν στην Αμερική για τις σπουδές μου. Θυμάμαι πόσο χτυπούσαν τον Ρέηγκαν τα τηλεοπτικά κανάλια και πόσο εκείνος ακολουθούσε το πρόγραμμά του των αποκρατικοποιήσεων και της κατάργησης ολόκληρων κλάδων χρηματοδοτούμενων σπάταλα από το κράτος και των μονοπωλίων.

Τελικά ακολούθησαν δεκαετίες ευημερίας και ισχυροποίηση της αμερικανικής οικονομίας πέραν και μπροστά από οποιονδήποτε δεύτερο.

Αυτά που προηγουμένως γίνονταν κρατικά έξοδα για άχρηστες υπηρεσίες και αργομισθίες, έμειναν στη διάθεση της ιδιωτικής οικονομίας που τα διοχέτευσε στην επιχειρηματικότητα, την παγκόσμια επέκταση, την καινοτομία, την παιδεία, την ευημερία και την κατανάλωση.

Το μυστικό ήταν να ξεκινήσεις από μια άδεια κόλλα χαρτί και να εστιάσεις σε εκείνα που είναι απαραίτητα.

Για τα υπόλοιπα ο Ρέηγκαν πίστευε πως ένας ιδιώτης με στόχο τη μεγιστοποίηση του κέρδους του, θα κάνει πολύ αποτελεσματικότερη δουλειά από έναν δημόσιο υπάλληλο με στόχο να περάσουν τα χρόνια για να βγει στη σύνταξη και να κάαααααθεται...

Δίκιο είχε.

Την ίδια πολιτική ακολούθησε και η Θάτσερ στη Βρετανία, όταν ανέλαβε με τη χώρα της να παραπαίει οικονομικά, και στην επιστασία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Πρόλαβα τα τριάμισι τελευταία χρόνια της πρωθυπουργίας της, ως μεταπτυχιακός φοιτητής και εργαζόμενος, όταν η στρατηγική της, τής μνημειώδους απελευθέρωσης της οικονομίας, είχε ήδη ξεκινήσει να αποδίδει καρπούς.

Από μια παραπαίουσα περιφερειακή στρατιωτική δύναμη η Βρετανία χάρη στη Μάργκαρετ Θάτσερ έγινε ξανά η ατμομηχανή του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος που δεν είχε υπάρξει από την εποχή που η Βρετανία ήταν ακόμη αυτοκρατορία.

Και το κυριότερο, ο κόσμος είχε δουλειές.

Ο Τενγκ Ξιάο Πινγκ ανέλαβε το 1978 ως Ανώτατος Ηγέτης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, δυο χρόνια μετά τον θάνατο του Μάο, και με την αχανή Κίνα στα όρια της ανθρωπιστικής κρίσης και πείνας.

Απελευθερώνοντας την ιδιωτική επιχειρηματικότητα όχι μόνο κατάφερε να αποφύγει την πείνα, και ως το 1989 να μετατρέψει την οικονομία της Κίνας σε πηγή πλούτου για όλο τον πλανήτη.

Εμείς εδώ ακόμη σκεφτόμαστε πώς θα μοιράσουμε το πλεόνασμα των φόρων που θα μαζεύει το κράτος παραπάνω απ' όσο χρειάζεται.

Δηλαδή να σε κάψω Γιάννη να αλείψω μέλι την Αλέκα.

Πφφφ!

*ο Άγης Βερούτης θα μιλήσει για τα παραπάνω, σε μεγαλύτερο βάθος, την ερχόμενη Πέμπτη 11/5 στο Γκάζι, στα πλαίσια του roadshow του Αυστριακού Οικονομικού Φόρουμ. Η είσοδος είναι δωρεάν.

08.05.2017

Πηγή: www.capital.gr/